

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou ve věci

žalobkyně: **M. T.**, narozená dne X
bytem X
zastoupená advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod kaštany 245/10, 160 00 Praha

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2019 č.j. 463/2019-160-SPR/3

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2019 č.j. 463/2019-160-SPR/3 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 9 800 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou došlou Městskému soudu v Praze domáhala zrušení rozhodnutí Ministerstva dopravy (dále jen „žalovaný“) ze dne 8. 4. 2019 č.j. 463/2019-160-SPR/3 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), jímž žalovaný podle ust. § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) rozhodl tak, že odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností, ze dne 8. 1. 2019 č.j. MHMP 62626/2019/Dvo (dále jen „**prvostupňové rozhodnutí**“) se jako nepřipustné zamítá, s tím, že předmětné odvolání podal pan P. K., nar. X, jakožto odvolatel.
2. Prvostupňovým rozhodnutím Magistrát hlavního města Prahy, odbor dopravněsprávních činností (dále jen „**správní orgán I. stupně**“) podle ust. § 86 odst. 1 písm. c) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o odpovědnosti za přestupky**“), zastavil řízení ve věci přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „**zákon č. 361/2000 Sb.**“), ohledně skutku ze dne 28. 1. 2018 v 09:26 hodin v Praze 8, ul. V Holešovičkách (v blízkosti sloupu VO č. 802567, směr Teplice) zahájeného proti žalobkyni, neboť spáchání skutku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákon č. 361/2000 Sb., o němž se vede řízení, nebylo obviněné prokázáno. Žalobkyně uvedla, že napadené rozhodnutí jí bylo doručeno dne 14. 4. 2019.

II. Žalobní body

3. Žalobkyně namítala, že žalovaný odvolání nesprávně vyhodnotil jako nepřipustné, podatelem odvolání nebyl P. K., ale zmocněnec žalobkyně, obchodní společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o., IČ: 24317594, zastoupená jednatelem, spolkem Ochrana řidičů o.s., IČ: 01917714, jednajícím P. K., narozeným dne X, jako osobou pověřenou pro výkon funkce člena statutárního orgánu. Tvrdila, že P. K. prokázal své oprávnění jednat, když spolu s plnou mocí doručil správnímu orgánu smlouvu o převodu obchodního podílu a rozhodnutí jediného společníka o odvolání jednatele a jmenování nového jednatele, z této smlouvy vyplývalo, že novým vlastníkem 100 % podílu společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o., zmocněnce žalobkyně, je právnická osoba Ochrana řidičů, o.s., z rozhodnutí jediného společníka pak vyplývalo, že nový nabyvatel společnosti jako jediný společník odvolal jednatele P. D. a jmenoval nového jednatele, kterého pro výkon funkce jednatele zastupuje P. K.
4. Měla za to, že P. D. za společnost jednat nemůže, neboť jí bylo doručeno rozhodnutí jediného společníka, kterým byla z funkce odvolána. Žalovaný přitom nic stran právního posouzení oprávnění jednat za společnost nerozporuje, pouze tvrdí, že předložené dokumenty neprokazují, že by P. K. mohl jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. Namítala, že pravdivost údajů obsažených v listině je zaručena úředně ověřenými podpisy k tomu oprávněných osob, pravdivost jmenování P. K. osobou vykonávající funkci jednatele je zaručena ověřeným podpisem jediného společníka. Žalovanému tedy nevznikla důvodná pochybnost založená na konkrétních skutečnostech. Nesouhlasila s tím, že by odvolatel (ať už tím žalovaný myslí P. K. nebo společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o.) v minulosti zpochybnil plnou moc. Shrnula,

že P. K. byl oprávněn jednat jménem právnické osoby, která byla zmocněncem žalobkyně, což řádně doložil stejnými listinami, jaké jsou dokládány i rejstříkovému soudu. Dále poukázala na to, že správní orgán I. stupně na základě identických listin dlouhodobě a ve velkém množství akceptuje podání společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. zastoupené P. K., což vyvolává legitimní očekávání na straně žalobkyně.

5. I pokud by v otázce prokázání zastoupení byla jakákoli vada, a to i v případě, pokud by na podání odvolání bylo po právu nahlíženo jako na podání P. K., byl žalovaný povinen vyzvat žalobkyni k odstranění vad podání podle ust. § 37 odst. 3 správního řádu, poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2004, sp. zn. 5 A 41/2001. Nelze se odvolávat na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 4 As 113/2018-39, je na věc nepřiléhavý, šlo v něm o podání nepodepsaného podání, Nejvyšší správní soud v něm necílil na případy, kdy je nutno legitimně vyjasnit některou okolnost zastoupení a kdy je podatel v dobré víře. V posuzovaném případě se nemůže jednat o zneužití práva, když ve stovce jiných případů byl tento způsob učinění podání správním orgánem akceptován.
6. Navrhla naprostou anonymizaci rozhodnutí ve věci a nesouhlasila s tím, aby na webu Nejvyššího správního soudu byly uvedeny osobní údaje žalobkyně a jejího právního zástupce. Argumentovala tím, že právní zástupce žalobkyně v roce 2017 vystupoval ve stovkách řízení před soudy pro věci správního soudnictví, nemá zájem na tom, aby z webu Nejvyššího správního soudu byl ze strany veřejnosti a orgánů státní moci zjištělný jeho časový program jakožto advokáta, jde o jeho soukromou věc. Rovněž měla za to, že právní zástupce je i jako advokát soukromoprávní osobou, která má zájem na tom, aby ze strany veřejnosti nebyla ztotožňována se svým klientem. Namítala protiústavnost ust. § 130 odst. 1 Směrnice č. 3/2017 Kancelářského a spisového řádu Nejvyššího správního soudu. Domnívala se, že žalobkyně a její právní zástupce mají právo být zapomenuti, navrhla aplikaci nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. 4. 2016.
7. Navrhla, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno, věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení a aby byla žalovanému uložena povinnost uhradit žalobkyni náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě shrnul okolnosti skutku ze dne 28. 1. 2018, na jehož základě vzniklo podezření ze spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., které bylo postoupeno správnímu orgánu I. stupně, dále shrnul průběh správního řízení.
9. Setrval na nepřípustnosti podaného odvolání, odkázal na strany 2 - 3 napadeného rozhodnutí, pan K. neprokázal, že by byl zmocněn žalobkyní, ani nebylo prokázáno, že je oprávněn jednat za právnickou osobu Pomáháme a chráníme, s.r.o., Městský soud v Praze na podkladě shodných listin odmítl provést změnu zápisu v obchodním rejstříku, což je dalším důvodem pro pochybnosti žalovaného ohledně oprávnění pana

- K. jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o., z uvedeného je zřejmé, že v případě pochybností žalovaný vycházel z údajů uvedených právě v obchodním rejstříku, neboť pan K. neprokázal opak. Ohledně zpochybňování plných mocí obecnými zmocněnci odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2017 č.j. 1 As 352/2016-36.
10. Uvedl, že správní orgán I. stupně, ani žalovaný v žádném případě neakceptovali shodně doložené oprávnění jednat jménem právnické osoby Pomáháme a chráníme, s.r.o., nelze hovořit o ustálené praxi, jedná se o novinku a je vhodné odstranit jistou nejednotnost.
11. Měl za to, že se zde plně uplatní rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2018 č.j. 4 As 113/2018-39, na jehož základě již není třeba pana K. vyzývat k doplnění podání, tj. prokázání zmocnění, neboť opakovaně podává vadná podání a byl již o jejich náležitostech několikrát poučen. Konstatoval, že pan K. si je vědom, že zastupovat ve správním řízení je možné pouze po předložení řádné plné moci, to však v daném případě učiněno nebylo, správnímu orgánu I. stupně byla předložena plná moc udělená žalobkyní společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o., ve které ani není uvedeno, že by žalobkyně souhlasila s udělením plné moci třetí osobě, naopak je výslovně uvedeno, že nesouhlasí se substitucí, je tedy zcela jasné, že vůlí žalobkyně bylo nenechat se zastupovat nikým jiným než společností Pomáháme a chráníme, s.r.o., tato vůle je prokázána plnou mocí, nikoli rozhodnutím jediného společníka o odvolání jednatele a jmenování nového jednatele a smlouvou o převodu obchodního podílu, jak učinil pan K. Žalovaný však nezpochybňuje žalobní legitimaci žalobkyně.
12. Domníval se, že hlavním důvodem pro požadavek nezveřejňování údajů žalobce a jeho právního zástupce je to, že pan Mgr. Voříšek se cítí být poškozován, je-li spojován se způsobem, jakým vykonává advokacii, resp. jeho spojitostí s konkrétními obecnými zmocněnci (např. pan K., společnost ODVOZ VOZU s.r.o.), jím zvolený způsob výkonu advokacie je zcela v jeho kompetenci, tudíž v podstatě poškozuje sám sebe a není důvod údaje anonymizovat.
13. Navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

IV. Obsah správního spisu

14. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné z hlediska předmětu řízení.
15. Správnímu orgánu I. stupně bylo postoupeno podezření ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., a to tím, že dne 28. 1. 2018 kolem 09:26 hodin blíže neidentifikovaný řidič řídil motorové vozidlo tovární značky S., registrační značky X v Praze 8, ul. V Holešovičkách (v blízkosti sloupu VO č. 802567, směr Teplice), kde mu byla prostřednictvím automatizovaného technického prostředku naměřena rychlost jízdy 70 km/h, tedy o 20 km/h více, než bylo v daném místě dovoleno, obecnou úpravou provozu na pozemních komunikacích byla nejvyšší

- dovolená rychlost stanovena na 50 km/h. Správní orgán I. stupně vyzval žalobkyni výzvou ze dne 5. 3. 2018 jako provozovatele výše uvedeného vozidla k uhrazení částky 1 000 Kč do 15 dnů ode dne doručení výzvy, popř. ke sdělení údajů o totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku.
16. Žalobkyně na uvedenou výzvu nereagovala, správní orgán I. stupně jí zaslal výzvy k podání vysvětlení ze dne 8. 8. 2018 a 24. 9. 2018. Žalobkyně reagovala sdělením ze dne 23. 10. 2018, dle kterého musela vozidlo řídit ona, neboť nikdo jiný jej nepoužívá.
  17. Správní orgán I. stupně zaslal žalobkyni vyrozumění o zahájení řízení o přestupku ze dne 28. 11. 2018, ve kterém jí též předvolal k ústnímu jednání dne 8. 1. 2019, žalobkyně se k danému ústnímu jednání bez omluvy nedostavila a věc byla projednána v její nepřítomnosti.
  18. Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 8. 1. 2019 bylo dle ust. § 86 odst. 1 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky zastaveno řízení ve věci přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb. vedeného proti žalobkyni jako obviněné pro výše uvedený skutek, neboť spáchání skutku obviněnou jakožto řidičkou daného motorového vozidla nebylo obviněné prokázáno. Rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 10. 1. 2019.
  19. Dne 14. 1. 2019 správní orgán vydal příkaz o uložení pokuty, jehož doručením žalobkyni dne 15. 1. 2019 bylo pod sp. zn. S-MHMP 201030/2018/Dvo zahájeno řízení ve věci přestupku žalobkyně jako provozovatelky motorového vozidla podle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. porušením ust. § 10 odst. 3 téhož zákona.
  20. Dne 22. 1. 2019 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno z e-mailové adresy XX podání označené jako „odpor/odvolání T.“, dle jehož textu žalobkyně podává odvolání proti usnesení ze dne 8. 1. 2019 na základě plné moci a je zastoupená jako zmocněncem společností Pomáháme a chráníme, s.r.o. jednající P. K., jednatelem. Podání nebylo opatřeno elektronickým podpisem, plná moc nebyla k podání připojena. Dne 28. 1. 2019 bylo totožné podání zasláno správnímu orgánu I. stupně z datové schránky fyzické osoby P. K., nar. X, bytem X.
  21. Dle výpisu z obchodního rejstříku ke dni 5. 2. 2019 byla jako jediná jednatelka a společnice společnosti Pomáháme a chráníme s.r.o. zapsána paní P. D.
  22. Usnesením o určení lhůty k provedení úkonu ze dne 5. 2. 2019 vyzval správní orgán I. stupně společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. k předložení platné plné moci, která prokazuje zastoupení žalobkyně, k provedení tohoto úkonu určil lhůtu do 5 dnů od doručení tohoto usnesení, s tím, že jinak správní orgán nebude k zmocnění přihlížet a na žalobkyni bude hledět jako na nezastoupenou. Usnesení bylo doručeno žalobkyni dne 6. 2. 2019 a společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. dne 10. 2. 2019.
  23. Dne 13. 2. 2019 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno z datové schránky fyzické osoby P. K. podání obsahující plnou moc ze dne 8. 2. 2019 udělenou žalobkyní společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. k zastupování v řízení o přestupku

provozovatele vozidla dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. vedeném pod sp. zn. S-MHMP 201030/2018/Dvo, s tím, že zmocnitel nesouhlasí se substitucí a plná moc je platná pro celé jedno konkrétní řízení, jde o procesní plnou moc a platí též pro řízení o odvolání. Součástí podání bylo dále rozhodnutí jediného společníka o odvolání jednatele a jmenování nového jednatele ze dne 23. 11. 2018 a smlouva o převodu obchodního podílu ze dne 23. 11. 2018 mezi P. D. a subjektem Ochrana řidičů o.s.

24. Napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 8. 4. 2019, žalovaný shrnul průběh předchozího řízení, obsah podaného odvolání a plné moci doručené dne 13. 2. 2019, konstatoval, že plná moc byla udělena žalobkyni společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. a nikoli odvolateli panu P. K., z dodaných podkladů nepovažoval za prokázané, že by odvolatel mohl jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o., dle výpisu z obchodního rejstříku ze dne 3. 4. 2019 je jako jediná jednatelka dané společnosti zapsána paní P. D., příložené dokumenty jsou v konvertované podobě, avšak dle ust. § 24 odst. 5 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, elektronická konverze nezaručuje pravdivost uvedených údajů, ale pouze shodu obsahu dokumentu obsaženého v datové zprávě či datovém souboru a dokumentu v listinné podobě, přičemž o pravdivosti uvedených údajů lze důvodně pochybovat vzhledem k osobě odvolatele, jenž pravidelně v pozdější fázi řízení či až v soudním řízení či až v soudním řízení zpochybňuje předložené plné moci. Dle výpisu z obchodního rejstříku ze dne 3. 4. 2019 u právnické osoby Ochrana řidičů o.s. není uvedena žádná osoba, která by mohla jejím jménem jednat. Z výše uvedeného dovodil, že odvolatel neprokázal oprávnění zastupovat žalobkyni, a proto podané odvolání vyhodnotil jako nepřipustné. Pro úplnost uvedl, že správní orgán I. stupně nebyl povinen vyzývat přímo odvolatele k doplnění odvolání, neboť se jedná o osobu vystupující v obrovském množství řízení obdobného charakteru, která si je vědoma náležitostí podání a úmyslně podává vadná podání, odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2018 č.j. 4 As 113/2018-39.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

25. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že je zde dán důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí podle ust. § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s., neboť žalovaný se dopustil podstatného porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, v důsledku čehož je napadené rozhodnutí nezákonné. V souladu s ust. § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. soud o věci rozhodl bez nařízení jednání.
26. V posuzované věci se jedná především o posouzení otázky, zda bylo odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí ze dne 8. 1. 2019 podáno osobou oprávněnou, tedy zda byl pan P. K. oprávněn jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. (zmocněnce žalobkyně).

27. Podle § 30 odst. 1 správního řádu *jménem právnické osoby činí úkony ten, kdo je k tomu oprávněn v řízení před soudem podle zvláštního zákona.*
28. Podle ust. § 37 odst. 3 správního řádu *nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.*
29. Podle § 161 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, *kdo právnickou osobu zastupuje, dá najevo, co ho k tomu opravňuje, neplyne-li to již z okolností. Kdo za právnickou osobu podepisuje, připojí k jejímu názvu svůj podpis, popřípadě i údaj o své funkci nebo o svém pracovním zařazení.*
30. Správní řád v § 30 odst. 1 odkazuje ohledně oprávnění jednat za právnickou osobu ve správním řízení na úpravu v občanském soudním řádu (§ 21 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů). Své oprávnění jednat je povinna prokázat osoba za právnickou osobu jednající (viz Svoboda K., Smolík P., Levý J., Šínová R. a kol. Občanský soudní řád. Komentář. C. H. Beck, Praha, 2017, s. 93 – 101).
31. V posuzovaném případě je skutková situace téměř identická se situací posuzovanou v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 11. 6. 2020 č.j. 10 A 153/2019-33 a navazujícími rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2021 č.j. 1 As 240/2020-37 a dále též Městského soudu v Praze ze dne 22. 4. 2021 č.j. 10 A 153/2019-57 s tím rozdílem, že v dané věci nejde o podání odporu proti příkazu, ale o podání odvolání proti rozhodnutí o zamítnutí nepřípustného odvolání.
32. Ze správního spisu vyplývá, že dne 22. 1. 2019 bylo prostým e-mailem za žalobkyni podáno blanketní odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, ve kterém byla jako zástupce, resp. zmocněnec, žalobkyně označena právnická osoba Pomáháme a chráníme, s.r.o. jednající panem P. K., jednatelem; totožné odvolání bylo dne 28. 1. 2019 zasláno z datové schránky pana P. K. Dne 13. 2. 2019 byla správnímu orgánu I. stupně doručena plná moc ze dne 8. 2. 2019, kterou žalobkyně zmocnila společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. k zastupování v řízení o přestupku, a dále smlouva o převodu obchodního podílu mezi P. D. a právnickou osobou Ochrana řidičů o.s. ze dne 23. 11. 2018 a rozhodnutí právnické osoby Ochrana řidičů o.s., jako jediného společníka obchodní společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. ze dne 23. 11. 2018 o odvolání paní P. D. z funkce jednatelky, o jmenování právnické osoby Ochrana řidičů o.s., novým jednatelem a o zmocnění P. K. zastupovat právnickou osobu Ochrana řidičů o.s. při výkonu funkce jednatele; předmětné dokumenty byly za společnost Ochrana řidičů o.s. podepsány Ing. J. K., presidentem, podpisy byly úředně ověřeny. Podle obchodního rejstříku však nebyla ke dni 23. 11. 2018 pro spolek Ochrana řidičů o.s. zapsána žádná osoba, která by byla oprávněna za spolek jednat, teprve dne 10. 10. 2019 byl jako president zapsán P. K.
33. Nejedná se zde o substituci, jak mylně dovozuje žalovaný ve svém vyjádření, avšak o situaci, kdy statutárním orgánem (jednatelem) obchodní společnosti je jiná právnická osoba, kterou při výkonu této funkce zastupuje jiná osoba. Podle ust. § 46 odst. 3

zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, totiž platí, že je-li členem voleného orgánu kapitálové společnosti nebo družstva právnická osoba, zmocní bez zbytečného odkladu jedinou fyzickou osobu, která splňuje požadavky a předpoklady pro výkon funkce stanovené zákonem pro samotného člena voleného orgánu, aby ji v orgánu zastupovala. Pokud by tedy P. K. byl zmocněn k zastupování právnické osoby Ochrana řidičů o.s. pro výkon funkce jednatele ve společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. a tato společnost by disponovala plnou mocí k zastupování v řízení udělenou žalobkyní, byl by oprávněn odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí za žalobkyni podat.

34. Zároveň není sporu o tom, že pro vymezení osoby oprávněné jednat za účastníka správního řízení není rozhodující princip materiální publicity zápisů statutárního orgánu společnosti do veřejného rejstříku, který je zakotven v zákoně č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob a o evidenci svěřenských fondů, zejména v jeho ust. § 8 odst. 1. Toho se týká rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2018 sp. zn. 21 Cdo 2646/2016, dle kterého: „[z] ustanovení § 21 OSŘ ani ze zvláštních právních předpisů nevyplývá, že by princip materiální publicity zápisů statutárního orgánu společnosti s ručením omezeným do obchodního rejstříku platil (podle právní úpravy účinné od 1. 1. 2001) pro vymezení toho, kdo je v občanském soudním řízení oprávněn jednat za právnickou osobu před soudem. Jednatel společnosti s ručením omezeným je tedy oprávněn jednat za právnickou osobu před soudem [§ 21 odst. 1 písm. a) OSŘ], i když o tom (dosud) nebyl proveden zápis v obchodním rejstříku (a – případně - jako jednatel téže společnosti s ručením omezeným je dosud zapsán někdo jiný); došlo-li však k ukončení výkonu funkce jednatele, nesmí za právnickou osobu vystupovat v řízení před soudem, i když (zatím) nedošlo k zápisu změny do obchodního rejstříku (srov. již zmiňované usnesení Nejvyššího soudu ze dne 16. 4. 2008, sp. zn. 21 Cdo 1388/2007).“
35. Žalovaný z těchto principů vycházel, když posuzoval, zda dokumenty přiložené k plné moci tj. rozhodnutí jediného společníka a smlouva o převodu obchodního podílu jsou způsobilé prokázat, že P. K. je oprávněn jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. jako zástupce žalobkyně ve správním řízení. V této souvislosti však byla klíčovou otázka, zda byl Ing. J. K. oprávněn jednat za právnickou osobu Ochrana řidičů o.s., k čemuž se žalovaný vyjádřil pouze velmi stručně konstatováním, že z výpisu z obchodního rejstříku ze dne 3. 4. 2019 u právnické osoby Ochrana řidičů o.s. není uvedena žádná osoba, jež by mohla jejím jménem jednat. Byť lze tomuto zjištění přisvědčit, žalovaný k tomu již neuvedl, že oprávnění Ing. J. K. k jednání za společnost Ochrana řidičů o.s. nevyplývá ani z žádného z předložených dokumentů, přičemž v důsledku toho není jasné, zda smlouva o převodu obchodního podílu a rozhodnutí jediného společníka, kterými pan P. K. prokazoval své oprávnění jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o., byly podepsány oprávněnou osobou. Přitom jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 25. 2. 2021 č.j. 1 As 240/2020-37: „... nelze přitakat stěžovatelce v tom, že požadavek, aby J. K. prokázal oprávnění jednat jménem spolku Ochrana řidičů, jde nad rámec běžných zvyklostí. Jeho „oprávnění“ totiž plyne jen a pouze z listin předložených P. K., nikoliv z okolností a dalších listin. Podle obchodního rejstříku je statutárním orgánem spolku president, kterým je od 10. 10. 2019 P. K. Z obchodního rejstříku však není zřejmé, kdo tuto funkci vykonával od vzniku spolku (19. 7. 2013) do jmenování P. K. presidentem. J. K. figuruje pouze na zápisu z členské schůze ze

dne 31. 5. 2019, v němž je uvedeno, že na funkci presidenta spolku rezignuje. Tato listina je však elektronicky podepsána P. K. Skutečnost, že byl J. K. oprávněn jednat jménem spolku Ochrana řidičů, neplyne ani z dalších dokumentů zveřejněných ve sbírce listin v obchodním rejstříku. Podle § 18 odst. 3 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, je součástí účetní závěrky podpisový záznam statutárního orgánu účetní jednotky. Účetní závěrky však nepodepsal za spolek Ochrana řidičů nikdo. Pochybnosti o oprávnění J. K. jednat jménem spolku Ochrana řidičů tak byly a jsou na místě.“

36. V této situaci, kdy z doplnění plné moci (a k ní přiložených dokumentů) nebylo zřejmé, zda měl zmocněnec oprávnění jednat za zmocnitele, šlo o vadu podání a žalovaný měl v souladu s názorem Nejvyššího správního soudu ve shora uvedeném rozsudku č.j. 1 As 240/2020-37 P. K. vyzvat k doložení dalších listin, které by bez pochybností mohly dokládat, že v rozhodné době byl oprávněn zastupovat spolek Ochrana řidičů při výkonu funkce jednatele společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o., a to přesto, že společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. byla již jednou v daném správním řízení vyzývána k předložení plné moci. Nejvyšší správní soud konstatoval, že na tom nic nemění skutečnost, že osoba často vystupující před správními orgány v pozici zmocněnce může být posuzována přísněji než osoby jiné, neboť výzva k odstranění vad podání slouží nejen k odstranění nedostatků způsobených neznalostí náležitostí podání, ale také vad způsobených administrativní chybou, opačným výkladem by bylo možné dojít k absurdnímu závěru, že pokud je účastník řízení zastoupen advokátem coby osobou práva znalou, není třeba jej vyzývat k odstranění vad, neboť si jich musí být vědom. K povinnosti správního orgánu pokusit se o odstranění vady spočívající v nedoložení zastoupení viz závěry vyslovené v rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2019, čj. 6 As 405/2017 – 33, které je dle rozhodovací praxe možné bez dalšího aplikovat i na zastoupení před správním orgánem.
37. Pokud tedy žalovaný nevyzval P. K., který vystupoval za zmocněnce žalobkyně, k doložení listin, které by odstraňovaly pochybnosti o tom, že byl Ing. J. K. v rozhodné době oprávněn jednat za spolek Ochrana řidičů, a tedy též pochybnosti o tom, zda byl pan P. K. oprávněn zastupovat spolek Ochrana řidičů při výkonu funkce jednatele společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o., a bez dalšího přistoupil k zamítnutí odvolání, jedná se o podstatnou vadu správního řízení, která způsobuje jeho nezákonnost.
38. Oproti tomu neobstojí úvaha žalovaného založená na ust. § 24 odst. 5 zákona č. 300/2008 Sb., neboť není zřejmé, o pravdivosti jakých údajů a z jakých důvodů žalovaný pochyboval. Pokud jde o konverzi dokumentů v listinné podobě do dokumentu obsaženého v datové zprávě, jsou oba dokumenty předložené žalovanému z datové schránky, tj. smlouva o převodu obchodního podílu i rozhodnutí jediného společníka, opatřeny doložkou České pošty a.s., dle které se doslovně shodují s obsahem vstupu v listinné podobě. Dle ust. § 22 odst. 2 zákona č. 300/2008 Sb. je tak třeba vycházet z toho, že tyto dokumenty v elektronické podobě mají stejné právní účinky jako vstupní listinné dokumenty. Dále je z nich patrné, že podpisy na listinných dokumentech tj. na smlouvě o převodu obchodního podílu paní P. D. a Ing. J. K. a na rozhodnutí jediného společníka Ing. J. K. a pana P. K. jsou úředně ověřeny. Tyto skutečnosti ve spojení se skutečností, že dle údajů v obchodním rejstříku byla paní P.

D. ke dni 23. 11. 2018 jedinou společnicí a tedy držitelkou 100 % obchodního podílu ve společnosti Pomáháme a chráníme s.r.o., pak samy o sobě pochybnosti neindikují. Žalovaný své pochybnosti odvozuje od osoby P. K., který dle jeho tvrzení pravidelně v pozdější fázi řízení zpochybňuje plné moci. Takové odůvodnění je však zcela vágní, bez uvedení odkazů na konkrétní spisy a postrádající úvahu, z jakého důvodu by tato okolnost měla ovlivnit pravdivost údajů v předložených dokumentech, z tohoto důvodu je tato úvaha zcela nepřezkoumatelná.

39. Žalovaný však zcela opominul zásadní skutečnost týkající se předložené plné moci ze dne 8. 2. 2019, a sice, že tato byla udělena k zastupování v řízení o přestupku provozovatele vozidla dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. vedeném pod sp. zn. S-MHMP 201030/2018/Dvo, a nikoli k zastupování v řízení o přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb. vedeného proti žalobkyni jako řidičce daného vozidla. I když byla obě řízení vedená pod stejnou spisovou značkou, jedná se o dvě odlišná správní řízení, přičemž předmětná plná moc se vztahovala pouze na zastupování v řízení o přestupku dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., který není předmětem posuzovaného řízení.

VI. Závěr

40. Ze shora uvedených důvodů soud napadené rozhodnutí dle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
41. V dalším řízení, v němž bude žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), žalovaný v souladu s ust. § 37 odst. 3 správního řádu vyzve P. K., který vystupoval za zmocněnce žalobkyně, k doložení listin, které by odstraňovaly pochybnosti o tom, že byl Ing. J. K. v rozhodné době oprávněn jednat za spolek Ochrana řidičů o.s. a tedy též o tom, zda byl pan P. K. oprávněn zastupovat spolek Ochrana řidičů při výkonu funkce jednatele společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o.
42. Pokud jde o návrh na naprostou anonymizaci rozhodnutí, nejedná se *stricto sensu* o žalobní námitku, neboť se netýká přímo napadeného rozhodnutí. Tento návrh vznáší právní zástupce žalobkyně opakovaně a Nejvyšší správní soud se k němu již několikrát vyjádřil ve svých rozhodnutích, z posledních např. v rozsudku z 15. 9. 2019 č.j. 10 As 36/2019-33, kde uvedl: „Lze jen uvést, že způsob, jakým NSS standardně zveřejňuje anonymizované verze rozhodnutí na svých webových stránkách, neporušuje právo na ochranu osobních údajů či soukromí stěžovatele ani advokáta Mgr. Václava Voříška. Jak již NSS mnohokrát uvedl, pokud „se Mgr. Václav Voříšek cítí být poškozen, je-li spojován se způsobem, jakým vykonává advokacii, nelze příčiny takových jeho domněnek spojovat se skutečností, že soudy zcela v souladu s platnými právními předpisy zveřejňují ve svých rozhodnutích jeho údaje, vystupuje-li v postavení advokáta a zástupce účastníka řízení“ (viz usnesení NSS ze dne 25. 5. 2017, čj. Nao 175/2017-161, obdobně srov. rozsudky ze dne 27. 3. 2019, čj. 2 As 383/2017 - 46, ze dne 17. 1. 2019, čj. 10 As 321/2017-38, a mnohé další).“ S ohledem na to nepovažuje ani Městský soud v Praze daný návrh žalobkyně za důvodný.

43. O nákladech řízení soud rozhodl dle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobkyně byla ve věci samé úspěšná, proto jí přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému. Náklady vynaložené žalobkyní v daném řízení představují soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náhradu nákladů právního zastoupení spočívající v odměně za 2 úkony právní služby po 3 100 Kč, tedy celkem 6 200 Kč (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, tj. převzetí zastoupení, písemné podání k soudu) a náhrada hotových výdajů po 300 Kč za jeden úkon, celkem 600 Kč (§ 13 odst. 4 též vyhlášky). Celková výše nákladů řízení tedy činí částku 9 800 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 1. července 2021

JUDr. Lenka Loudová v. r.
samosoudkyně